

NORGESNETTET

Mie Berg Simonsen

Notat i evalueringen av statsbudsjettets kap. 320, post 74

Januar 2005

Innhold

Målsettinger	s. 2
Økonomiske rammer	s. 3
Organisering	s. 4
Målgrupper/brukere	s. 5
Aktivitet	s. 6
Plassering i feltet	s. 8
Forvaltningshistorie	s. 10
Vurderinger	s. 10
Vedlegg	s.13
Litteratur	s.14

NorgesNettet kom i gang i 1995 under paraplyorganisasjonen Samlet Norsk Rock (SNR), men ble skilt ut som et eget tiltak i 1999. NorgesNettet er i dag en nasjonal, sentral overbygning over et nettverk av kommersielle og/eller profesjonelle spillesteder¹ for rytmisk musikk.

Dette evalueringsnotatet bygger på tidligere evalueringer av populærmusikkfeltet der NorgesNettet har inngått², på egenevalueringen fra til Norsk kulturråd, på samtaler med saksbehandlere og enkelte andre informanter, samt på informasjon fra 5 spillesteder innenfor NorgesNettet³.

Målsettinger

Da NorgesNettet startet opp var hovedmålet å ruste opp spillesteder over hele landet med profesjonelt lys- og lydutstyr, slik at turnekostnadene for band, grupper og artister/musikere ville bli mindre. Bedre utstyr, lavere kostnader samt et nettverk av spillesteder ville så, i neste omgang, skape grunnlag for flere konserter/turneer, høyere artisthonorarer og lavere billettpriser⁴.

Fra fokusering på lys- og lydutstyr, ble målsettingen bredere og mer generelt formulert fra 1999:

NorgesNettets hovedoppgave er å bidra til stabilitet og høy kvalitet over hele landet, og gjennom dette sikre lokal aktivitet med tilhørende lokal og regional kompetanse.

I praksis betyr dette at NorgesNettet, ved siden av sin kjernevirksomhet med å sørge for utplassering og drift av teknisk utstyr på spillesteder rundt i landet, i dag også er med på å promotere unge talenter og rekruttere nye artister til bransjen, ved siden av å legge vekt på kompetanseutvikling på arrangørsiden.

¹ Spillested betyr her den fysiske arena for et arrangement/en konsert, dvs en scene/et hus, til forskjell fra konsertens arrangør. Et spillested og en arrangør kan være en og samme aktør, men er det langt fra alltid.

² Gripsrud 2002, Statskonsult 1998.

³ Pr. e-post har jeg bedt de 24 spillestedene som er med i NorgesNettet å skissere sterke og svake sider ved NorgesNettet, slik det fungerer i forhold til dem, vurdere om NorgesNettets rolle har endret seg og hvordan NorgesNettet bør se ut i framtiden. 5 spillesteder har besvart henvendelsen.

⁴ Egenevaluering fra NorgesNettet til Norsk kulturråd, mai 2004, s. 2.

Økonomiske rammer

NorgesNettets økonomiske grunnlag kommer hovedsakelig fra to kilder, fra post 74 og fra leieinntekter for spillestedenes utstyr, som så brukes til vedlikehold av det samme utstyr på de respektive spillestedene⁵. I 2004 fikk NorgesNettet kr 5 859 000 fra post 74. I tillegg utgjorde leieinntektene ca 1.800 000 mill.kr. pr. år⁶. Til sammen ble dette et økonomisk driftsgrunnlag for NorgesNettet på vel 7 650 000 kr., hvorav altså leieinntektene utgjorde omkring 23 %.

Da NorgesNettet ble et eget tiltak i 1999, ble det også innført en ny modell for vedlikehold og oppgradering av teknisk utstyr. Tidligere ble utstyrsleien avsatt lokalt, på hvert enkelt spillested, for å brukes til å holde utstyret i stand. Denne modellen innebar problemer av blant annet skattemessige art, og ga dessuten liten sikring dersom spillestedet ble nedlagt, ved evt. konkurs eller av andre grunner. Den nye økonomiske modellen går ut på at spillestedene betaler inn leie for utstyret til NorgesNettet sentralt⁷. Leieinntektene settes så på individuelle konti, en for hvert spillested, og kan bare brukes til vedlikehold av utstyret så lenge spillestedet er medlem av NorgesNettet⁸. Går spillestedet ut, blir utstyret inndratt.

I sin årsrapport fra 2002 peker NorgesNettet på at dette er en gunstig løsning for så vel spillestedene som for NorgesNettet. Utstyret sikres vedlikehold og levetiden forlenges, samtidig som leien blir ”et økonomisk insentiv til å bedre sine drifts- og vedlikeholdsrutiner”⁹ for spillestedene. Enkelte spillesteder oppfatter denne ordningen også som en gunstig tvungen sparing. s administrasjon har dessuten fått bedre kontroll med bruken av, og tilstanden på, det utstyret som er utplassert.

⁵ I tillegg er det i svært varierende grad noe sponsormidler lokalt, i form av rabatter eller andre former for indirekte tilskudd.

⁶ Egevaluering fra NorgesNettet til Norsk kulturråd, mai 2004, s. 8.

⁷ Leien beregnes ut fra innkjøpspris, stipulert levetid på utstyret, arrangementsfrekvens og kvaliteten på daglig bruk og vedlikehold. Årsrapport for 2002, s 4

⁸ I prinsippet skal leieinntektene fra spillestedene gå til å dekke alt nødvendig vedlikehold, slik at tilskuddet over post 74 bare skal gå til oppgradering og innkjøp av nytt utstyr. Siden det er NorgesNettet sentralt som har hånd om disse vedlikeholdsbudsjettene, har dette skapt en komplisert ”dobbeløkonomi” som ikke umiddelbart lar seg lese ut av de budsjetter og regnskap som er sendt inn til Norsk kulturråd som bare omfatter tilskuddet over post 74. I dag legges rutiner om for å skape bedre oversikter og utfyllende arbeidsbudsjetter.

⁹ Årsrapport for 2002, s. 4.

Av de budsjetter og regnskapstall som foreligger, synes det som investeringer i nytt, samt oppgradering av eksisterende, utstyr, jevnt over har tatt i underkant av halvparten av de årlige tilskuddene over post 74¹⁰.

Organisering

Da NorgesNettet ble skilt ut fra Samlet Norsk Rock i 1999, ble det også foretatt en grenseoppgang med hensyn til oppgaver så vel som organisering i forhold til Musikkverkstedordningen¹¹, som til da hadde avsatt en del av sine årlige midler til NorgesNettet.

Fra 1999 har så NorgesNettet vært en medlemsorganisasjon, med spillesteder som medlemmer. Pr. 1.10.2004 hadde NorgesNettet 24 spillestedsmedlemmer rundt i Norge¹² (se også liste over spillesteder i vedlegg).

NorgesNettets øverste organ er generalforsamlingen, der hvert spillested har en representant. Generalforsamlingen velger et styre på ti medlemmer hvorav minimum fire skal være eksterne, det vil si uten personlig tilknytning til noen av spillestedene. Det er også opprettet en kontrollkomité for å tilse at denne og andre regler følges¹³.

har tre heltidsansatte og er lokalisert sammen med blant andre Norsk Musikkråd i Oslo.

NorgesNettet definerer seg selv som et nettverk, med de utfordringer som følger med:

¹⁰ I følge arbeidsbudsjettet for 2004 gikk 44 % til investeringer i teknisk utstyr, 21,5 % til lønn, honorarer m.v., 24 % til informasjon, prosjekter m.v., 6 % til kontorhold og 4 % til regnskap og revisjon.

¹¹ Se evalueringsnotat om Musikkverkstedordningen.

¹² Spillestedene kan i hovedsak inndeles i 3 grupper: studentsamfunn (15), private foretak (5) og ideelle organisasjoner (som rocceklubber og foreninger - 3). I 2004 har også ett spillested vært kommunalt drevet. Fra 1999 har antall medlemmer/spillesteder økt med 2 – 3 i året, jmf. egenevalueringen s. 8.

¹³ Komiteen skal blant annet ”kontrollere at personlige tilknytninger ikke er utslagsgivende ved organisasjonens opptak av nye medlemmer og investeringer i teknisk utstyr, samt at den generelle disponeringen av midler står i forhold til organisasjonens størrelse, formål og oppgaver.” Egenevalueringen, s. 4.

Hva kan vi som nettverk gjøre for å i størst mulig grad utnytte og dele den kompetansen og den erfaringen som finnes på de respektive spillestedene, og hva kan vi gjøre for å bidra til å løse de utfordringene de rytmiske sjangrene til enhver tid står overfor?¹⁴

Dette understreker også den utvidede målsettingen og bredere virksomhet som NorgesNettet i dag står for, i forhold til de første årene.

Målgrupper/brukere

Målgruppen for, og brukerne av, NorgesNettets tjenester er i første rekke spillestedene som er medlemmer, og i neste omgang lokale musikkmiljøer, andre arrangører, artister på turne og publikum.

De 24 spillesteder som er medlemmer i NorgesNettet er lokalisert til alle deler av landet, men er ikke jevnt fordelt geografisk. Det har vært et mål å få til et så dekkende geografisk nettverk som mulig, både fordi det vil gi bedre økonomi og rammebetingelser for turnevirksomhet og fordi man antar at et spillested med høy aktivitet innenfor et bestemt geografisk område vil gjøre det lettere også å øke aktiviteten ved mindre spillesteder i det samme området. 30 spillesteder blir i flere sammenhenger ansett som et ideelt medlemsantall i NorgesNettet.

Nye spillestedsmedlemmer kommer inn i NorgesNettet ”nedenfra”, dvs at initiativ og interesse fra lokalt hold er en forutsetning. Ofte har det vært slik at NorgesNettet har plassert ut leiet utstyr for en tid til potensielle medlemmer, for å få et grunnlag for å vurdere om publikumsgrunnlag m.v. er til stede for mer kontinuerlig drift og medlemskap i NorgesNettet. Opp gjennom årene har enkelte spillesteder fått avslag på medlemskap, etter en helhetsvurdering både av spillestedet og nettverket, der kriterier som geografisk plassering, lokalenes beskaffenhet, aktivitetsnivå og lignende har inngått. Her er det blitt prioritert ut fra hensynet til et best mulig sammenhengende nettverk.

Spillestedenes økonomi spiller bare en rolle i den grad den er (for) dårlig. Økonomisk overskudd, som antakelig flere av de privat-drevne, og/eller større spillestedene har, har ingen betydning for vurderingen av (fortsatt) utstyrsleie fra NorgesNettet. Snarere har det vært slik at de spillesteder som drives med overskudd blir ansett som ”lokomotiver” i utviklingen av nettverket, og dermed også for arrangørleddet

¹⁴ www.norgesnett.no

på populærmusikkfeltet som helhet. Det grunnleggende synet i NorgesNettet synes å være at god drift bør premieres, ikke det motsatte, ved at overskudd hos noen i nettverket brukes til å subsidiere drift i andre deler.

Aktivitet

Da prosjektet NorgesNettet startet i 1995 var hensikten, som nevnt, å kjøpe inn, fordele, oppdatere og vedlikeholde teknisk utstyr til scenene i de spillesteder som var medlemmer. Dette er stadig s kjernevirksomhet, men man ser det nå også som en oppgave å bidra til å få fram nye, norske artister ved at spillestedene blir arenaer der unge utøvere får mulighet til å utvikle seg over tid, i møte med et publikum.

I sammenheng med dette har NorgesNettet vært med i prosjektene ZOOM¹⁵ og GO!¹⁶, som blant annet har hatt til hensikt å få fram unge utøvere og gjøre dem kjent gjennom et turnesamarbeid. Gjennom prosjekter som dette skulle aktivitet og arrangementsfrekvens ved s spillesteder trappes opp og slik også bidra til å løse de utfordringer de rytmiske sjangrene til enhver tid står overfor¹⁷. Prosjektet GO! ble initiert av Rikskonsertene og NorgesNettet var med i styringsgruppa. GO! er nå avsluttet og vil ikke bli satt i gang igjen. Prosjektet ZOOM er stadig en årlig foreteelse.

NorgesNettet har konsentrert seg om en praktisk rolle som koordinator og turnétilrettelegger. Under det store årlige bransje-treffet på populærmusikkfeltet, by:Larm, gjennomfører NorgesNettet produksjon og avvikling av konsertene, mens stiftelsen Bylarm velger ut artister.

¹⁵ ”Zoom Tour er et prosjekt vi har gjort siden 2000 og som vi ønsker å videreføre og utvikle. Dette er en turnè med tre usignerte, lovende artister som velges ut vis lokale ZOOM-arrangementer i Oslo, Stavanger, Bergen, Trondheim, Bodø og Tromsø. De tre beste artistene velges ut til å gjøre en norgesturnè på 20-25 konserter, samt opptredener på showcases og bransjetreff i utlandet”. Budsjettsøknad 2003 fra NorgesNettet til Norsk kulturråd.

¹⁶ GO! ble innledet i 2001 som et samarbeid med Rikskonsertene og Norsk Rockforbund, for å ”bidra til nasjonale gjennombrudd for artister i etableringsfasen, samt styrke involverte spillesteder og arrangører gjennom avvikling av kurs og seminarer parallelt med turnèen . To artister ble valgt ut til turnèen (i 2001), Sondre Lerche og Floora, i tillegg valgte de lokale spillestedene ut en lokal supportartist på hvert sted.” Budsjettesøknad 2003 fra NorgesNettet til Norsk kulturråd.

¹⁷ Egenevaluering fra NorgesNettet til Norsk kulturråd, mai 2004.

Det virker derfor som NorgesNettet er på vei til å rendyrke rollene som praktisk utstyrsleverandør og teknisk turnetilrettelegger for arrangørsiden på populærmusikkfeltet. Dette er en utvikling som støttes av flere spillesteder, og de understreker samtidig at det er viktig at NorgesNettet har resurser til å subsidiere turnevirksomhet.

NorgesNettet har også lagt vekt på kompetanseutvikling blant medlemmene og i den forbindelse etablert et samarbeid med Norsk Rockforbund (NR)¹⁸.

NorgesNettet kjøper kurs av NR for personale ved sine spillesteder og ifølge egevalueringen er dette en gunstig løsning både for NorgesNettet og for Norsk Rockforbund.

NorgesNettet har hatt en ambisjon om å praktisere nettverkstanken på den måten at opparbeidet kompetanse fra spillesteder med suksess formidles til andre spillesteder. Denne form for kompetansedeling foregår først og fremst ved den årlige generalforsamlingen, der en dag settes av til faglig utvikling, Dessuten fungerer arrangementet by:Larm også som en stor kompetanseutviklingsarena, gjennom foredrag, seminarer og samlinger ved siden av de mange konserter. I NorgesNettet har det også vært på tale å etablere en hospiteringsordning, slik at personer fra mindre spillestedene arbeider i en periode på et av de større og veldrevne spillestedene¹⁹. Men denne tanken er ikke realisert og flere spillesteder etterlyser flere former for kompetansedeling og koordinering innenfor nettverket. Dette kan gjøres gjennom å utvikle kommunikasjonskanaler på internett og en plan er også å opprette en "krisetelefon" for tekniske utstyrsproblemer.

Spillestedene i NorgesNettet har årlig ca. 2500 arrangementer for et publikum på ca. 700 000. De enkelte spillestedene har individuelle forpliktelser innen sine lokale miljøer:

Spillestedenes viktigste oppgave er å fasilitere for de til enhver tid vitale musikkmiljøene lokalt. Spillesteder har et ansvar overfor lokale arrangørmiljøer, overfor lokale utøvere og artister på turne i Norge, og ikke minst, overfor publikum.²⁰

¹⁸ 14 av s 24 medlemmer er også medlemmer av Norsk Rockforbund.

¹⁹ Slik NorgesNettet selv vurderer dette er dette særlig nyttig for studentstedene som har hyppige utskiftninger blant personalet(årsrapport 2002)

²⁰ Egevalueringen fra NorgesNettet til Norsk kulturråd, mai 2004.

Plassering i feltet

NorgesNettet er en av flere statlige tilskuddsordninger på populærmusikkfeltet som kom på 1990-tallet. NorgesNettet tangerer så vel Musikkverkstedordningen²¹ som LOK-ordningen (Tilskudd til lokale konsertinitiativ)²² og TARP-ordningen²³, ettersom samme spillesteder/miljøer kan søke tilskudd fra alle ordninger. Forskjellene ligger i tilskuddenes ”nedslagsfelt”: NorgesNettets tilskudd går bare til profesjonelt sceneutstyr for rytmisk musikk, Musikkverkstedordningens tilskudd kan dekke ”alt annet”, TARP-ordningen gir tilskudd til turnèer og arrangører og LOK-ordningen til konserter. Men ordningene overlapper hverandre, selv om det også har utviklet seg ulike profiler, for eksempel den at NorgesNettet heller i retning av en mer profesjonell, kommersiell og næringspreget profil enn Musikkverkstedordningen.

I løpet av første halvår 2005 vil NorgesNettet få ny ledelse og fra sommeren 2004 har NorgesNettet hatt tilhold i samme bygg som Musikkverkstedordningen. Det er ventet at dette kan øke samarbeidet ordningene, blant annet med å oppgradere øvingslokaler (som støttes av Musikkverkstedordningen) med eldre utstyr fra NorgesNettet.

NorgesNettet samarbeider med Norsk Rockforbund når det gjelder utvikling av arrangørkompetanse. Det samme gjelder for det årlige bransjetreffet by:Larm:

Samarbeidet med by:Larm gir oss god profilering overfor en samlet musikkbransje, artistene får et nærmere forhold til , og sist men ikke minst var det vellykket at crew fra spillestedene kom sammen og deltok på et såpass stort arrangement ²⁴.

NorgesNettet var også en av 7 organisasjoner på populærmusikkfeltet som sto bak dokumentet ”Samstemt” høsten 2004²⁵. Dette betegnes som en ”tiltaks pakke for

²¹ Musikkverkstedordningen får midler over post 74, se eget evalueringsnotat.

²² Tilskudd til lokale konsertinitiativ får midler over post 74, se eget evalueringsnotat.

²³ TARP-ordningen får midler over Kulturrådets post 50. Den het tidligere Turnè - , transport – og festivalstøtte, og startet under Rikskonsertene som en tilskuddsordning til rock og beslektede musikkformer, med det formål ”å rekruttere nye aktører og bidra til stabilitet og kvalitet innen den rytmiske sjangeren” (Norsk kulturråd, årsmelding 2000, s. 35). Fra 2000 til 2004 ble ordningen forvaltet av Norsk kulturråd under post 74. Fra 2004 ble festivalstøtten skilt ut som egen ordning innenfor post 50, turnè – og transportstøtten ble også innlemmet i post 50, omdøpt til TARP og gjort mer sjangeruavhengig.

²⁴ de var blant annet teknisk produsent for by:Larm Live i Kristiansand 2001 og de hadde ansvar for koordinering og avvikling av konsertprogrammet under den samme festivalen.

²⁵ Organisasjonene bak Samstemt er: FONONO, GramArt, Landslaget for Spelemenn, NorgesNettet, Norsk Folkemusikk- og Danselag, Norsk jazzforum og Norsk Rockforbund.

norsk musikk” og ble levert Stortinget i forbindelse med behandlingen av den siste kulturmeldingen.

Når det gjelder spillesteder, er det ikke noe formelt samarbeid mellom NorgesNettet og andre arrangørnettverk, for eksempel i tilknytning til de ulike regionale jazzsentrene. Men Vestnorsk Jazzsenter og Nordnorsk Jazzsenter bruker NorgesNett-scener for sine arrangementer/konserter.

Det har vært kontakt mellom NorgesNettet og Norsk kulturhusnettverk, som har en database over sine scener. Så langt er det ikke kommet noe konkret ut av dette, verken i retning av en felles database med oversikt over relevante spillesteder med opplysninger om utstyr, kapasitet m.v., eller et mer konkret samarbeid om spillesteder egnet for konserter innenfor rytmisk musikk.

Forvaltningshistorie

NorgesNettet har vært gjennom to svært forskjellige faser i sin 10-årige historie og også forvaltningshistorien kan grovt sett deles i to perioder, fra 1995-1998 da de lå under Samlet Norsk Rock (SNR), og perioden fra 1999 og fram til i dag.

Da NorgesNettet ble startet som et prosjekt under SNR i 1995, kom det statlige tilskuddet dels gjennom SNR (som fikk sine midler fra Rikskonsertene) og dels fra Musikkverkstedordningen (som fikk sine midler fra Norsk Musikkråd).

I 1999 gikk NorgesNettet ut av SNR og samtidig ble det nye statlige økonomireglementet innført. Det bestemte blant annet at ingen organisasjoner skulle få statlige driftsmidler fra flere enn en tilskuddsforvalter²⁶. Derfor falt det årlige tilskuddet fra Musikkverkstedordningen også bort og i 1999 fikk NorgesNettet hele sitt tilskudd direkte fra Rikskonsertene.

Fra 2000 overtok Norsk kulturråd rollen som tilskuddsforvalter, og bevilgningen til NorgesNettet kom over post 74.

²⁶ Egevalueringen fra NorgesNettet til Norsk kulturråd, mai 2004, s. 8.

Vurderinger

NorgesNettet fremstår i dag som en veldrevet organisasjon som er i ferd med å rendyrke sin rolle som teknisk utstyrsleverandør og turnètilrettelegger. Det representerer en sjangerspesifikk ordning, med de fortrinn det gir en del av (aktørene på) musikkfeltet og de ulemper en slik ordning kan ha i forhold til en helhetlig musikkpolitikk på et felt som preges av sjangerblandinger og nye formidlingsformer²⁷. Her kan sjangerspesifikke ordninger blant annet virke utilsiktet konserverende.

En grunntanke bak NorgesNettet har vært at store, veldrevne spillesteder med godt publikumspotensiale (og dermed mulighet for økonomisk overskudd) skal være ”motorer” i nettverket og trekke andre med seg. Næringsmessig ligger det en opplagt ”konkurransesvridning” ved at noen spillesteder får kostbart sceneutstyr utplassert fra NorgesNettet, mens andre, i samme by eller område, ikke får det. Dette blir særlig tydelig i forhold til de (få) kommersielt vellykkede spillesteder i de større byene som nyter godt av NorgesNettets medlemsfordeler. En slik svridning har for så vidt vært sett, og til dels anerkjent, fra starten og kan også tilbakeføres til det faktum at god økonomi/overskudd faktisk har vært et kriterium som har talt for et medlemskap i NorgesNettet. Enkelte mener dette er uheldig og fjernt fra de prinsipper som bør styre en statlig kulturpolitikk, mens andre synes å se dette aspektet som mindre viktig i forhold til den betydning et økonomisk sterkt og oppegående nettverk av spillesteder har for bransjen/feltet som helhet.

Det bør imidlertid diskuteres om oppbygging og vedlikehold av den type teknisk infrastruktur som NorgesNettet representerer, er den beste strategi i dagens situasjon for å sikre et nettverk av levedyktige spillesteder ved hjelp av statlige midler. Teknikken har utviklet seg raskt siden NorgesNettet ble startet, og utstyr er i dag både langt billigere og mer mobilt enn tidligere. Fra enkelte hold blir det også hevdet at en del av dagens artister bruker eget utstyr på sine turnèer, enten fordi de er avhengige av å kjenne den teknikken de skal bruke eller fordi det inngår som en del av avtaler med produsenter. Det blir også vist til Sverige, der utstyrsnivået på velfungerende spillesteder jevnt over skal ligge lavere enn på tilsvarende norske scener. Det svenske kulturrådet gir i stedet støtte til spillesteder på andre grunnlag enn gjennom teknisk utstyr.

²⁷ Dette er diskutert i Langdalen 2002: 222 ff., 233.

En slik diskusjon av NorgesNettets framtidige profil aktualiseres av dokumentet ”Samstemt”. Denne ”tiltaks pakken for norsk musikk”, som altså syv musikkorganisasjoner leverte Stortinget høsten 2004, bygger på en felles forståelse av hvordan det rytmiske landskapet ser ut i Norge; nemlig som en næringskjede med syv ledd, knyttet til talentutvikling, rammebetingelser for spillesteder og arrangører, styrking av distribusjons- og produksjonsmiljøer, kompetanseutvikling på tvers av sjangre, bedre eksportmuligheter samt arbeide for synergieffekter gjennom stabil infrastruktur og økt funksjonsdeling innenfor musikklivet.

Til forskjell fra mye annen kulturpolitisk tenkning har den gjennomgående argumentasjon og tanke i populærmusikkens framstøt fra 1990-tallet, først og fremst vært knyttet til dette musikkfeltet som næringskjede, noe som er tydelig også i ”Samstemt”. Bransjens syn og forståelse er – selvsagt – dominerende, og den preges til dels av at statlige tilskudd oppfattes mer som et markedsincentiv enn som et markedskorrektiv²⁸. Men uansett er det rimelig å anta at et slikt helhetssyn, som bransjen selv legger opp til, også vil måtte resultere i en vurdering av de tiltak og ordninger som finnes i dag, i forhold til hvite felt på kartet så vel som til nye mål. Innenfor en slik ramme er det også naturlig å diskutere NorgesNettets framtidige profil.

Som et bransjestyrt tiltak innenfor en næringsbasert tilskuddstankegang, er avstanden stor mellom NorgesNettet og den type kultur- og musikkpolitiske vurderinger som ligger til grunn for tilskudd fra Norsk kulturråd. Mens tilskudd gjennom NorgesNettet blir gitt uavhengig av inntjening og overskudd, støtter Norsk kulturråd fortrinnsvis tiltak som ikke har tilstrekkelige markedsinntekter. Uansett bør NorgesNettets profil som utstysleverandør vurderes i forhold til profil og faktiske nedslagsfelt for Musikkverkstedordningen, Tilskudd til lokale konsertinitiativ (LOK) og Turnè – og arrangørstøtten (TARP), med tanke på hvordan disse ordningene best skal utfylle hverandre.

Her er det behov for grundigere analyser enn det evalueringen av hele post 74 har gitt anledning til. Som nevnt i notatet om Musikkverkstedordningen, finnes det lite systematisert kunnskap om hvordan de respektive ordninger faktisk virker i forhold til hverandre innenfor formidlingskjeden fra artist til publikum, og om forholdet mellom ordningene har endret seg etter hvert som de har virket i praksis.

²⁸ For en diskusjon av markedsincentiv i forhold markedskorrektiv på musikkfeltet, se Langdalen, 2002, bl.a. s. 216.

Vedlegg

Oversikt over spillesteder i NorgesNettet pr. jan 2005²⁹

Alta: Samfunnet

Tromsø: Studenthuset Driv

Harstad: Studentkroa

Kabelvåg: Arbeidern

Bodø: Samfunnet

Bodø: Hovedscenen Sinus

Trondheim: Blæst

Molde: Tapperiet

Volda: Kroa

Sogndal: Studenthuset Meieriet

Bergen: Hulen

Bergen: Verftet USF

Bergen: Garage

Stavanger: Checkpoint Charlie

Stavanger: Folken

Kristiansand: Markens

Grimstad: Luftsloppet

Sandefjord: Verdensteatret

Bø i Telemark: Kroa

Oslo: John Dee

Oslo: Rockefeller Music Hall

Hamar: Hydranten

Lillehammer: Bingo'n

²⁹ www.no – januar 2005

Halden: Samfunnet

Litteratur

Gripsrud, Jostein (red): Populærmusikken i kulturpolitikken. Norsk kulturråd, rapport 30, 2002.

Langdalen, Jørgen: Musikkliv og musikkpolitikk. En utredning om musikkenseblene i Norge. Norsk kulturråd, rapport 31, 2002.

Samstemt ... om taktskifte i rock, pop, jazz og folkemusikk! Tiltakspakke for norsk musikk: Innspill til Familie-, kultur og administrasjonskomiteen på Stortinget ved behandlingen av Stortingsmelding nr. 48 (2002-2003) Kulturpolitikk fram mot 2014, fra Fono, GramArt, Landslaget for spelemenn, Norsk Folkemusikk- og Danselag, Norsk jazzforum og Norsk Rockforbund. Høst 2004.

Statskonsult: Statlige tilskudd til rock. Rapport 1998:4.